

Peters Julekalender

Luftgynge

- Har I hørt det - har I hørt det?

Det er Ulrik, der kommer løbende. Kan vi da aldrig få lov til at lege for os selv. Nu var Niels Chr. og mig lige kommet så godt i gang med at lege.

- Hvad er der?

- Har I hørt, at vi skal til Odense og i Zoologisk Have og Tivoli i eftermiddag.

- Årh, hold op, hvad er det for noget vrøvl - hvor har du hørt det?

- Dagmar "Spejder" har lige været ovre hos mor og sagt at, hun gerne vil tage alle børnene med til Odense i eftermiddag. Jeg skal osse med.

Jeg skynder mig hjem og det er rigtig nok. Mor siger, at jeg hurtigt skal gå op og vaske mig og tage mit skoletøj på og så se at komme ned og få noget at spise i en fart.

Snart står alle os børn sammen med Gudrun "Spejder" foran kroen og venter på bussen. Jeg har aldrig før været hverken i Zoologisk Have eller i Tivoli. Nej, det passer ikke helt. Året før jeg kom i skole, var der kommet et lille tivoli til Sallinge. Der var en karrusel, et skydetelt, en lille isbod og en luftgynge. Det kunne lige være på den lille trekantede mark overfor købmanden.

Søndag eftermiddag mente far, at vi da kunne gå en tur om og se på tivoliet. Jeg syntes, at det var rigtigt spændende at se på. Jeg fik lov til at få en tur i karrusellen. Jeg skulle sidde på en motorcykel, som så kørte meget langsomt rundt. Vi gik så videre og kom forbi skydetelter, hvor Mads, som var karl hos Lauritz Hansen, stod med en bøsse. Han skulle prøve at ramme stilken på nogle små papirblomster, så han kunne få blomsten til at sætte i jakkelommen. Han prøvede mange gange, men skød hele tiden ved siden af, men endelig lykkedes det og pigen i teltet overrakte ham den røde papirblomst. Jeg ville gerne lige ha' rørt ved bøszen, men jeg var jo alt for lille. Jeg havde en propbøsse, men det her var jo en rigtig bøsse. Da vi nåede om til luftgynge stod Knud, som er tre år ældre end mig, og skulle til

at gå op i noget, der lignede en lille båd. Den sad fast i et jernstativ, så den kunne gynes frem og tilbage og komme rigtigt højt op.

- Skal du ikke ha' en tur, råbte han.

Jeg vidste ikke helt rigtigt, om jeg turde. Jeg havde jo godt nok en gynde derhjemme, som hang ned fra en gren på det store kastanietræ. Den var jeg glad for at gynde i, men det her var alligevel lidt vildere.

- Jeg synes, at du skal vente til du blir' lidt større, sagde mor, og tog mig i armen for at gå videre.

Men så dukkede Knuds bror, Niels Chr. op. Han var et år yngre end mig.

- Skal vi ikke ta' en tur, Peter?

Nu var det svært at sige nej.

- Nu ikke for vildt, Niels Chr., sagde mor, da jeg sammen med Niels Chr. steg op i en af luftgynderne. Hun vidste godt, at han godt kunne være lidt af en vild krabat. Niels Chr. og jeg stod så overfor hinanden og han begyndte langsomt at få gang i gyngen. Det var slet ikke så slemt, som jeg havde troet. Roligt gynede vi frem og tilbage. Men det var åbenbart ikke nok for Niels Chr., for han begyndte at sætte mere og mere fart på gyngen. Jeg begyndte at få det så underligt i maven, men Niels Chr. grinede og råbte: - Er det ikke sjovt?

Nej, nu var det ikke sjovt. Jeg ville godt af, men det kunne jeg jo bare ikke lige komme, og Niels Chr. blev bare ved med at gynde højere og højere. Jeg syntes, at det hele snurrede rundt omkring mig.

Pludselig kunne jeg høre en skrabende lyd og mærke at gyngen tog af i fart. Det var bremsen på luftgyngen, jeg kunne høre og lige med ét stod gyngen stille. Jeg vaklede ud af gyngen og var kun lige kommet ned til mor og far, da jeg brækkede mig. Der var far, som havde sørget for at få luftgyngen stoppet, for han kunne jo godt se, at jeg ikke havde det godt oppe i luftgyngen.

Jeg blev hurtigt frisk igen, men jeg kunne se, at henne ved luftgynderne stod Knud og Niels Chr. og grinede.

Men nu er jeg jo blevet meget ældre, så nu må rutebilen godt snart komme, så vi kan komme til Odense og komme i Zoologisk Have og Tivoli.

Niels Chr. skal ikke grine af mig én gang til.